

Kaip žmogus pradeda skraidyti?

Parašė

Trečiadienis, 03 Vasaris 2010 08:54

Įvardinti pradinę stadiją labai sunku, nes tai jokių būdu nėra suvokimas, o jausmas. Jausmas, kuris pats dar nėra nuoroda į dangų. Tai būtų kažkas panašaus į troškimą, saviraiškos, svajonių ir klausimo "kaip?" užuomazgas.

Kuo anksčiau (pagal žmogaus amžių) šios užuomazgos pradeda formuotis, tuo jos yra grynesnės, mat su amžiumi ateina racionalumas, kurio vaivorykštėje yra mažiau spalvų, nei vaikystėje. Sekantis etapas - mintys. Mintys yra visagalės. Mintis skristi persekioja tave dieną, primena apie save tik pabudus ir neleidžia užmigti vakarais. Mintys pasodina pagrindinę troškimo skraidyti sėklą - nerimą. Nerimas - didis persekiotojas. Nerimas - neišgydomas. Net daug vėliau, kai žmogus jau mojuos kojomis mums iš dangaus, nerimą jis bus tik šiek tiek numalšinęs. Nerimas visad sugrįš. Pasodinta skraidymo troškimo sėkla, sudygusi ieško savo kelio į saulę. Kaip ir žmogus savojo kelio į dangų.

Mūsų misija - palaistyti skrydžio vandeniui sudygusias žmonių svajones skraidyti. Jau matėme begalę žmonių nuoširdžiai trykstančių džiaugsmu, klegančių danguje lyg žuvėdros ir mosikuojančius kojomis lyg mažus vaikus. Mes trumpam numalšinome jų nerimą, o kartu ir pasidaliname savo ugnimi skristi. O ji sugrįžta dviguba liepsna. Dovanojame pažinimą nes skraidymo džiaugsmas yra toks stiprus, kad juo neįmanoma nesidalinti. Ir dalinasi juom visi. Pastebėkite save iš šalies, kai Jus supa neskraidūnai - atsakyme, kaip praleidot savaitgalį, vargu bau nebus žodžio "skridau". Taip jūs dalinatės savo džiaugsmu su kitais. Taip dalinamės juo ir mes. Jo negaila, nes jis neišsenka. Kaskart pakildami į dangų mes jo pasisemiam. Todėl mums būtina skraidyti. Mes labai laimingi. Ir mūsų daug :-)